

mod Anvendelse af Anilinfarve, fordi det er et Giftstof. Men det er egentlig ikke Grunden, thi Anilinfarve anvendt i saa ringe Mængde, som her er Tale om, kan i Virkeligheden ikke medføre nogen Forgiftning. Forbudet er indsat, fordi Anilinfarve ved Analyse giver samme Reaktion som den, der fremkommer ved Margarinens Røbestof. Det Hensyn, som her gør sig gældende, spiller ikke ind, naar der er Tale om udenlandsk Smør, men der ligger ingen Vægt derpaa, thi vi ere jo enige om, at Anilinfarve ikke skal bruges.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Philipsen) mente, at § 4 kunde være klarere affattet, end Tilfældet er, og var saa elskværdig at antyde, hvorledes den kunde have været affattet. I Forslaget lyder den saaledes: „Dansk Smør maa ikke udføres her fra Landet, medmindre det paa et til Kontrol antaget Mejeri er tilvirket af pasteuriseret (til mindst 80° Celsius opvarmet) Fløde eller Mælk.“ Nu mente det ærede Medlem, det var bedre at affatte den saaledes: „Dansk Smør maa ikke udføres her fra Landet, medmindre det er tilvirket paa et til Kontrol antaget Mejeri.“ Jeg skal ikke nægte, at den sidste Form er ligesom lidt mere smidig, men den i Forslaget anvendte Form har den Fordel, at den udelukker Misforstaaelse og er udtømmende, hvad den af det ærede Medlem foreslaaede ikke er. Det synes jeg i alt Fald, men vi kunne jo tales ved om det.

Saa er der den meget omstridte § 5. Jeg vil dog sige, at det er min Forventning, at naar denne Lov udkommer, ville Mejeri-brugets Organisationer inden længe komme med Indstilling om et Regulativ, og jeg gentager, hvad jeg sagde forleden, at er der ikke i Mejeri-brugets Kreds Forstaaelsen af, at det gælder om paa ethvert Punkt at naa frem til Forhold, der hævde vort Smørs Renommé, saa nytter det ikke, at vi her inde skrive Tvangslovbestemmelser. Det nytter aldeles ikke, at vi paa den Maade ville tage Ansvaret fra Mejeri-brugets Mænd, enten det nu er Mejeri-bystyrere, Bestyrelser eller Bestyrelsesformænd. Saa maa man ogsaa tage Konsekvensen og have en Mand ude i hver Stald, en Mand til at følge med Mælkevognen o. s.

v., og saa komme vi ind i Forhold, vi aldeles ikke kunne magte. Mejeri-bruget er baseret paa frivillig Samvirken og Samarbejde. Dermed er ikke sagt, at alt er fuldkomment, men hvis vi ikke stole paa, at det kan blive fuldkomment, [fortsat under den frie Virkeform, saa er det umuligt at ordne det Forhold. Men der er jo ogsaa overvejende Tilslutning til den Form, her er valgt for Regulativets Indførelse: at Mejeri-bruget gør Indstilling herom, hvorefter Landbrugsministeren udsteder det fornødne Regulativ.

Det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) henstillede, om det ikke vilde være rigtigt, at hvert Mejeri har sit Nummer, ligesom Forholdet er for en Del af Ægekspertens Vedkommende. Dertil skal jeg sige, at det Forhold er der givet Plads for i § 6 andet Stykke, hvor det hedder: „Fællesmærket skal anbringes saavel paa Emballagen som paa Papirsedler (Kontrolsedler); der anbringes paa selve Smørret, og Landbrugsministeren kan træffe Bestemmelse om, at der i Forbindelse med Lurmærket skal anvendes forskellige Bogstaver eller Tal eller begge Dele i Forening, samt fastsætte de nærmere Regler for Mærkningen.“ Altsaa, hvis Mejeri-bruget og Handelsorganisationerne kunne enes om og udtale, at de forene sig i Ønsket om at skride til en Foranstaltning af den Natur, tror jeg, det gaar an at fastsætte bestemte, bindende Regler. Foranstaltningen kan da gennemføres, uden at vi behøve at ty til nye Lovbestemmelser. Der er skaffet Plads for det her.

Spørgsmaalet om Datomærkning er meget interessant, det er vel heller ikke saa helt nyt, men jeg tror, det ogsaa er et Forhold, man maa overlade til Mejeri-bruget og Handelsorganisationerne at tage Bestemmelse om, det er noget, vi ikke her skulle binde altfor meget. Overfor dem, der mene, at det vilde være illusorisk at skride til noget saadant som at mærke Dritlerne med Dato for Afsendelsen af Smørret af Hensyn til, at man i England stripper det, vil jeg sige, at det er ikke illusorisk. Tingen er, at de engelske Detailhandlere ere Mejeri-brugets, ere om jeg saa maa sige vore Kunder, og det er af væsentlig Betydning, at disse vore direkte Kunder se, hvornaar Smørret er afgaaet.